

Hoe houden we onze gezondheidszorg betaalbaar? Dat was de centrale vraag tijdens een interactieve infosessie waarmee KWB en CM de voorbije maanden de boer op trokken. Een heel actueel debat, want willen we ons systeem in stand houden, dan is het geen optie om niets te doen. Er is nu al geld tekort en dat zal er in de toekomst zeker niet op verbeteren.

Laat er ons even enkele cijfers bij halen. Per persoon van 65 jaar of ouder zijn er vandaag in ons land 3,7 mensen op arbeidsleeftijd. In 2030 zullen er dat nog 2,7 zijn. In verhouding zullen er minder mensen bijdragen aan onze sociale zekerheid, terwijl almaar meer mensen af te rekenen zullen krijgen met hoge ziektekosten. Ter vergelijking: een twintigjarige kost de ziekteverzekering gemiddeld 800 euro per jaar, bij een tachtigjarige is dat gemiddeld 6.831 euro.

En zo zijn er nog meer voorbeelden. De kostprijs voor de ziekteverzekering voor kankergeneesmiddelen is tussen 2001 en 2013 verzesvoudigd. Het aantal diabetespatiënten in België is gedurende dezelfde periode gestegen van 333.000 naar 587.000. En alleen al aan antidepressiva geeft de ziekteverzekering jaarlijks 126 miljoen euro uit.

En wat denkt u?

Christelijke Mutualiteiten en KWB legden aan ruim 1.900 personen dilemma's voor op het vlak van betaalbare gezondheidszorg. Daaruit blijkt dat Vlamingen, mits goede informatie, bereid zijn hun verantwoordelijkheid op te nemen om de gezondheidszorg betaalbaar te houden. „Dat doet deugd”, zegt CM-voorzitter Luc Van Gorp. „Niets doen is immers geen optie.”

LUC VAN GORP
Voorzitter van de Christelijke Mutualiteiten

Willen we onze gezondheidszorg betaalbaar houden, dan zullen we met andere woorden keuzes moeten maken. En daar blijken we ons ook bewust van te zijn. De deelnemers aan de infosessies van KWB en CM kregen de kans om te stemmen over enkele actuele dilemma's. Daaruit blijkt dat ze gerust bereid zijn om een stuk van hun keuzevrijheid op te geven.

Zo wil 82 procent dat zijn of haar huisarts enkel nog medicatie op stofnaam voorschrijft. Dat betekent dat de apotheker geen specifiek merk meegeeft, maar dat die zelf het goedkoopste geneesmiddel mag kiezen. Dat levert de ziekteverzekering een forse besparing op.

Zeldzame en complexe aandoeningen mogen voor 87 procent van de ondervraagde personen enkel nog in gespecialiseerde ziekenhuizen behandeld worden, zelfs als dat tot gevolg heeft dat zijzelf zich daarvoor een stuk verder moeten verplaatsen. Voor een bijna even grote groep is het geen probleem om vijftig kilometer of meer te moeten rijden.

De patiënt wil zelfs nog verder gaan. Als de financiële middelen beperkt zijn, vindt 71 procent dat de maatschappij mag beslissen welke soort behandeling terugbetaald wordt. Slechts 17 procent

De vergrijzing en het stijgend aantal chronisch zieken plaatsen de gezondheidszorg voor financiële uitdagingen. © Image Select

is van oordeel dat het in dat geval aan de individuele zorgverstrekker is om de knoop door te hakken. Twaalf procent zegt dat de patiënt zelf moet beslissen.

Het doet ons deugd te zien dat zo veel mensen, eens ze geïnformeerd zijn, bereid zijn hun verantwoordelijkheid op te nemen. Dat zal hoe dan ook nodig zijn, want we staan voor ernstige uitdagingen. Alvast vanuit CM willen wij die mee aanpakken, maar met als absolute voorwaarde dat

onze gezondheidszorg betaalbaar, kwaliteitsvol en voor iedereen toegankelijk blijft.

In *En wat denkt u?* krijgen lezers een vrije tribune voor ze hun mening over een actueel onderwerp. De inhoud stemt niet noodzakelijk overeen met de mening van de redactie van *Kerk & Leven*. Die behoudt zich wel het recht voor te selecteren, taalkundig in te grijpen en te lange bijdragen in te korten.

‘Geen kind zo aanwezig als gemiste kind’

Katrien SNIKERS en Ruben SMOLDERS schreven *Twee keer kiezen voor het leven*. In dat boek vertellen ze over hun dochter Imke en over de levensbepalende beslissingen die ze voor en na haar overlijden namen

Jan COLLA

„De hoop op en de liefde voor het leven winnen het van de angst”, schrijven de jonge ouders Katrien Sniekers (36) en Ruben Smolders (34) in *Twee keer kiezen voor het leven*. Daarin vertellen ze openhartig, warm en authentiek een stuk van hun levensverhaal en van hun dochter Imke, die in januari 2011 als baby van negen maanden overleed aan een zeldzame stofwisselingsziekte.

„Het is bovenal een verhaal van liefde”, schrijft specialist verliesverwerking Manu Keirse in het voorwoord. „Geen kind is zo aanwezig als het kind dat wordt gemist. Het boek kan een bemoeiding zijn voor wie met ziekte of beperking wordt geconfron-

teerd. Ouders kunnen herkenning en erkenning vinden. Hulpverleners leren zien waar het in het leven echt om gaat. Er schuilt ook een boodschap in voor de samenleving, die nauwelijks nog weet hoe ze moet omgaan met wat niet beheersbaar is.”

Het uitgangspunt – en de kracht – van het boek is nochtans pure ouderliefde, en de nood om verscheurende existentiële vragen een plaats te geven. „Met een na de bevalling werd ik van mijn roze wolk geduwd”, vertelt Katrien. „Imke moest naar de afdeling intensieve zorgen. Daarna volgde een moeilijke zoektocht naar wat er precies met haar scheelde. In het ziekenhuis hield ik al die tijd een dagboek bij.”

Het eerste deel van het boek is een relaas van Imkes korte leven, van haar overlijden, van het afscheid en van de rouwperiode daarna, aan de hand van dagboekfragmenten en poëtische reflecties van Katrien en Ruben.

„Er zijn veel manieren om je kind niet te vergeten”, zegt Ruben. „Foto's, een herinneringshoekje in ons huis. Dit boek roept voor ons ook een beetje eeuwigheidsgevoel op.”

Niet verbloemen

„We geven een inkijk in hoe we die periode beleefden, zonder te verbloemen”, vult Katrien aan. „Je vindt theoretische werken, maar er zijn niet veel boeken waarin ouders vanuit hun eigen ervaringen schrijven. Dat de immense pijn als je kind sterft na een tijd iets minder scherp wordt, geloof je alleen van een lotgenoot.”

De titel van het boek heeft een dubbele betekenis. „We kozen er bewust voor het leven van Imke niet zelf te beëindigen, ook al omdat uit haar vechtlust bleek dat ze zo graag wilde leven”, legt Ruben uit. „Het tweede deel van het boek gaat over het leven daarna: een nieuwe, natuurlijke zwangerschap, ondanks het risico op een kind met dezelfde stofwisselingsziekte.”

Dat nieuwe leven is Liene, inmiddels drie. Haar oudere zus Lotte is zeven. Ook haar rouwproces als peuter komt in het boek aan bod. „We hebben vandaag een gelukkig gezin, al is geluk voor ons een werkwoord. Het

duurde jaren voor we weer gelukkig durfden te zijn”, zegt Ruben.

„Het gemis blijft levenslang”, beseft Katrien, „maar Imke blijft in ons gezin aanwezig, bijvoorbeeld door de levenslessen die ze ons leerde. We zijn ons veel meer bewust van de kleine dingen, eenvoudige momenten waarop we met elke vezel in ons lijf kunnen genieten. Het pijnlijkste wat er is, is Imke doodzwingen. Dit

boek helpt ons en anderen om haar naam te blijven noemen. Mensen moeten onze pijn niet wegnemen. Er ruimte voor laten, is voldoende.”

Katrien Smolders & Ruben Sniekers, *Twee keer kiezen voor het leven*, Van Halewyck, Leuven, 2015, 16 euro, ISBN 978 94 6131 424 6. De opbrengst is voor zorghotel Villa Rozerood in de Panne.

Advertentie

Je hebt trapliften... en je hebt Acorn

Blijf genieten bij jou thuis met een Acorn Trapliften

- Installatie binnen de week voor rechte en draaitrappen
- Rechtstreeks van fabrikant
- Voor alle soorten trappen

ACORN
TRAPLIFTEN

Bel voor meer informatie
0800 126 46

www.acorntrappliften.be

voor vrijblijvende informatie: vul de coupon in en stuur naar
Acorn, Nijverheidslaan 1, 1853 Strombeek-Bever

Dhr./Mevr.:
Adres:
PC: Gemeente:
Telefoon: e-mail:

Katrien en Ruben met een foto van Imke. © Karel Hemerijckx